

**Uchwała Nr XXI/ /2017
Rady Powiatu w Elblągu
z dnia 31 marca 2017 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum
Pomocy Rodzinie w Elblągu**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 814) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) – Rada Powiatu w Elblągu uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za niezasadną skargę Pani Teresy Zaorskiej zam. 82-300 Elbląg, ul. Robotnicza 197/6 z dnia 07.02.2017r. uzupełnioną 02.03.2017r., na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu Pana Tomasza Domżańskiego.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 229 pkt. 4 Kodeksu postępowania administracyjnego – organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność kierownika powiatowej jednostki organizacyjnej jest rada powiatu.

Dlatego koniecznym jest podjęcie niniejszej uchwały rozpatrującej skargę na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Elblągu.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w związku ze skargą ustalono co następuje:

Pani Teresa Zaorska, zwana dalej „Skarżącą”, pismem z dnia 07.02.2017 r. (data wpływu do Starostwa 08.02.2017 r.) zaskarżyła odpowiedź na skargę jaką otrzymała od Dyrektora PCPR w Elblągu na działania pracownika PCPR. W związku z tak skonstruowanym zarzutem, Starostwo Powiatowe w Elblągu pismem z dnia 27.02.2017 r. znak OR.1511.1.2017.KS zwrócono się do skarżącej z prośbą o wskazanie, czy skarga dotyczy działań pracowników PCPR czy Dyrektora PCPR. W dniu 02.03.2017 r. do Starostwa wpłynęła odpowiedź Skarżącej, w której oświadczyła, że składa skargę na Dyrektora PCPR, z uwagi na stronniczość Dyrektora i nieprawdziwe informacje zawarte w uzasadnieniu skargi, którą rozpatrzył Dyrektor na podległego mu pracownika PCPR w Elblągu.

Skarżąca jest matką biologiczną małoletnich Agaty Szymańczuk ur. 11.05.2009 r. oraz Wiktora Szymańczuk ur. 10.06.2008 r. Małoletnie dzieci zostały umieszczone, w drodze zabezpieczenia, w dniu 18.09.2014 roku w rodzinie zastępczej Państwa Marzeny i Ireneusza Drozd. Powodem umieszczenia małoletnich w pieczy zastępczej było pozyskanie przez PCPR w Elblągu w dniu 17.09.2014 roku z Komendy Miejskiej Policji w Elblągu informacji, iż przez Prokuraturę Rejonową w Elblągu prowadzone jest postępowanie przeciwko rodzicom biologicznym dzieci, tj.: Skarżącej oraz Panu Jackowi Szymańczuk, w sprawie wielokrotnego, w okresie od 26 sierpnia do 15 września 2014 roku w Batorowie, obcowania płciowego i innej czynności seksualnej na 8-miesięcznym niemowlęciu, a także uszkodzeniu ciała dziecka. Zarówno Skarżąca jak i jej mąż, Jacek Szymańczuk zostali aresztowani tymczasowo jako osoby podejrzane o popełnienie ww. przestępstwa.

Jak wynika z posiadanej przez PCPR w Elblągu dokumentacji Skarżąca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Ma również stwierdzoną lekką niepełnosprawność intelektualną.

Małoletnie Agata i Wiktor trafiły do rodziny zastępczej bardzo zaniedbane we wszystkich sferach: rozwojowej, edukacyjnej, społecznej i zdrowotnej. Miały bardzo słabo rozwiniętą mowę, nie umiały jeść oraz posługiwać się sztućcami, nie miały także opanowanego treningu czystości. Dzieci były bardzo nieufne i nie chciały opowiadać o domu i rodzicach. Z czasem, gdy dzieci zaczęły ufać nowym opiekunom zaczęły mówić, że nie chcą wrócić do domu bo *mama bije, tata bije* i że się boją. Te słowa powtarzają do dziś.

Skarżąca opuściła Areszt Śledczy w Ostródzie w dniu 04.03.2015 roku. W wyniku prawomocnego orzeczenia Sądu skazana została na 9 miesięcy pozbawienia wolności za *nieudzielenie pomocy dziecku, u którego stwierdzono urazy typowe dla zespołu maltretowania fizycznego i krzywdzenia seksualnego (przy czym Skarżąca długotrwale bagatelizowała oczywiste i rozległe objawy przemocy względem skrzywdzonego dziecka m.in. siniaki, zakrwawioną pieluchę oraz*

dolegliwości bólowe w wyniku złamanych kończyn). W dniu 19.08.2015 roku ponownie została osadzona tym razem w Zakładzie Karnym w Grudziądzu, gdzie odbyła pozostałą karę (tj. 3 m-ce) pozbawienia wolności. Opuściła ZK Grudziądz w dniu 28.11.2015 roku. Jacek Szymańczuk natomiast został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu *za fizyczne i seksualne krzywdzenie dziecka* i aktualnie nadal przebywa w Zakładzie Karnym.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 lutego 2015 roku Skarżąca oraz Pan Jacek Szymańczuk zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej nad małoletnimi Agatą oraz Wiktorem Szymańczuk. Od powyższego postanowienia rodzice biologiczni nie odwołali się. Opiekę prawną nad dziećmi Sąd powierzył Pani Marzenie Drozd.

Po opuszczeniu Aresztu Śledczego w Ostródzie jak również Zakładu Karnego w Grudziądzu Skarżąca kilkakrotnie przybywała do PCPR w Elblągu z prośbą o pomoc w odzyskaniu dzieci. W każdym przypadku była informowana gdzie i w jakim zakresie powinna udać się po pomoc.

Skarżąca złożyła w Sądzie Rejonowym w Braniewie wniosek o ustalenie kontaktów z małoletnimi. Sąd skierował Skarżącą oraz dzieci na badania w Opiniodawczym Zespole Sądowych Specjalistów w Elblągu pod kątem *wzajemnych relacji oraz więzi emocjonalnych matki biologicznej z dziećmi.* W dniu 08.06.2016 roku do PCPR w Elblągu wpłynęła ww. opinia, z której wynika między innymi, iż *Skarżąca jest osobą zależną od pomocy służb społecznych, niezdolną do samodzielnej egzystencji bez wsparcia społecznego(...). Podczas badania wykazywała również duże trudności z rozumieniem kierowanych do niej zdań i pytań (...), istotnie ograniczoną zdolność rozumienia i rozeznania znaczenia własnego postępowania, także w zakresie popełnionych błędów i zaniedbań opiekuńczych wobec dzieci(...). Matka ma trudności w relacjonowaniu istotnych, podstawowych danych dotyczących małoletnich, gubi się w ich opisie i nie pamięta osiągnięć rozwojowych, bagatelizuje trudności, przedstawia nierealistyczny obraz funkcjonowania dzieci, nieprzystający do rzeczywistości. W przedmiotowej opinii wskazano, iż Pani Teresa nie jest w stanie stworzyć dzieciom bezpiecznego środowiska opiekuńczo – wychowawczego, z uwagi na brak świadomości i rozeznania zagrożeń w opiece nad nimi, niewykształconą czujność w tym zakresie(...).*

Na podstawie ww. opinii oraz woli stron postępowania o ustalenie kontaktów z małoletnimi, tj.: rodziny zastępczej i Skarżącej, Sąd uznał za dopuszczalne zawarcie ugody sądowej w dniu 13.07.2016r. o następującej treści:

*(...) kontakty wnioskodawczyni (Teresy Bożeny Zaorskiej-Szymańczuk) z małoletnimi dziećmi Wiktorem i Agatą Szymańczuk będą odbywały się dwa razy w miesiącu po jednej godzinie, na terenie PCPR w Elblągu, **pod warunkiem wyrażenia przez małoletnie dzieci zgody na kontakt z matką.***

Na terenie PCPR odbyło się jedno spotkanie Skarżącej z Agatą (w dniu 10.08.2016 r.), po którym **dziewczynka stanowczo odmówiła kolejnych spotkań** oraz dwa spotkania Wiktora z matką (w dniu 10.08.2016 r. oraz 31.08.2016 r.), po **których chłopiec również odmówił spotkań z matką.** **Z uwagi na brak zgody dzieci na kontakty z matką , zgodnie z ugodą sądową brak było podstawy prawnej do kontaktów matki z dziećmi.**

W dniu 30.09.2016 r. na terenie Centrum odbyło się spotkanie, podczas którego przekazano Skarżącej, że kontakty z dziećmi będą mogły być wznowione wyłącznie wówczas gdy Agata i Wiktor wyrażą zgodę na kontakty ze Skarżącą. Skarżąca nie tylko przyjęła tę informację ale oświadczyła, że dla dobra dzieci zrobi wszystko i zgodziła się na propozycję.

Skarżąca w dniu 05.10.2016 r złożyła do Dyrektora PCPR w Elblągu. skargę na wstrzymanie kontaktów z dziećmi. Skarga powyższa uznana została za bezzasadną, gdyż wszelkie podejmowane działania zgodne były z obowiązującymi przepisami prawa.

Wobec niezalatwienia sprawy zgodnie z oczekiwaniem strony skarżącej w dniu 22.10.2016 r. Skarżąca złożyła skargę na czynności podejmowane przez pracownika PCPR w zakresie ustalania kontaktów z dziećmi oraz o poświadczenie przez pracownika nieprawdy w odpowiedzi na skargę z dnia 05.10.2016 r. Powyższa skarga została uznana przez Dyrektora PCPR w Elblągu za bezzasadną.

Skarżąca była wielokrotnie informowana o powodach braku możliwości spotkań z dziećmi, tj.: braku zgody małoletnich na spotkania z matką. Wielokrotnie była również informowana, iż stronami ugody jest Skarżąca oraz rodzina zastępcza, nie zaś pracownicy Centrum. Argumenty podniesione w piśmie z dnia 25.10.2016 roku oparte były na zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji oraz na pozyskanych od rodziny zastępczej i matki biologicznej informacjach. W przypadku każdej ze skarg, podniesione przez Skarżącą zarzuty, w żaden sposób nie wpływają na ostatecznie podjęte, przez pracownika Centrum czy też Dyrektora PCPR, decyzje.

Zarówno rodzice zastępczy oraz pracownicy PCPR w Elblągu, wbrew twierdzeniom Skarżącej, nie podejmowali działań zmierzających do zmuszania Skarżącej do zmiany ugody na niekorzystną dla niej, a wszelkie działania oraz podjęte decyzje mieszczą się w granicach zawartej pomiędzy stronami ugody z dnia 13.07.2016 roku.

Mając powyższe na uwadze skarga na działania Dyrektora PCPR w Elblągu jest nieuzasadniona.